

En annerledes julefortelling

Av og til overgår virkeligheten fantasien. Som i denne "julefortellingen" som begynte med en salgssjef som sa ja til en leveringsbetingelse han ikke visste hva innebar – og fikk problemene i fanget midt i julestria.

Det var en gang en leverandør av store og kompliserte anleggsmaskiner i en liten by i Norge, la oss kalle den Lilleby. Leverandøren fikk deler til maskinene fra flere land, blant annet fra Tyskland og USA. En dag kom salgssjefen hjem og fortalte at bedriften hadde fått en stor kontrakt, ja, en kjempekontrakt. Champagnekorkene smalt, og det ble jublet fordi det var mange som jobbet på den store fabrikken i den lille byen.

Men kjempemaskinen som var bestilt måtte jo fraktes etter at den var ferdigbygget, forstås. - Ja, vi har avtalt FOB etter noe som visstnok heter Incoterms og som har med levering å gjøre, fortalte salgssjefen. Ja vel, svarte hans kollegaer og nøyde seg med det inntil kjøpers logistikksjef ringte opp salgssjefen og sa at nå var det vel på tide å få ordnet med transporten av maskinen ned til Lilleby havn og om bord i MS Julestjernen som var forventet å ankomme havnen 20. desember.

- Ja, men vi har jo avtalt FOB og det er vel levering på vår fabrikk det, svarte salgssjefen. - Hallo! svarte logistikksjefen bryskt. I kontrakten står det FOB, Lilleby havn, brygge 5, Incoterms 2000. Og vi snakker om et av verdens mest brukte regelverk, fortsatte han. Så deres kontrakt er ikke oppfylt før maskineriet og alle delene er om bord i MS Julestjernen, og det aller senest 23. desember.

- Ja vel, sa salgssjefen og svelget hardt. - Vi skal sette i gang.

Julepynten måtte til pers

Nå var det en del haker med fortransporten. Den verste var at det i Lilleby bare var én bred hovedgate. Dette var den eneste gaten maskinen kunne fraktes gjennom. Vi skriver 15. desember. Lillebys hovedgate var pyntet til trengsel med juletrebelysning, med kramboder og byens store juletre.

-All julepynten, juletreet og bodene må vekk og det i morgen den dag, fortalte salgssjefen en mildt sagt skeptisk borgermester, politimester og leder for næringsforeningen i et krisemøte neste dag. Er du gal, utbrøt borgermesteren spontant, akkompagnert av megetsigende nikk fra lederen for næringsforeningen og politimesteren.

-Nei, ropte salgssjefen. Dere må etterkomme vår forespørsel, sa salgssjefen mens han merket svetten piplet fram på pannen. -Det står om byens største arbeidsplass og vi kan rett og slett ikke gå glipp av denne kjempeordren.

Det ble en pinlig taushet, før borgermesteren til slutt tok ordet og sa: - Ja vel, jeg samtykker, under sterk tvil. Men da setter jeg to klare krav dere har å akseptere: Dere rykker inn en annonse inn i lokalavisen der dere forteller at dere er ansvarlig for at julepynten, juletreet og julebodene blir fjernet. Dernest må dere godta å dekke alle – jeg gjentar alle -kostnader knyttet til denne operasjonen.

Politiet trår til

-Vi må ha politieskorte for forsendelsen ned til havna, fortalte transportansvarlig Peder Palle til salgssjefen, eller får vi ikke lov av veimyndighetene å frakte så stort og tungt gods gjennom byen. - Ja, men det er jo bare en halv mil ned til havna, utbrøt salgssjefen. -Hjelper ikke, svarte en brysk vegsjef. -Det er strengt forbudt å frakte så stor, tung og bred last uten

spesialkjøretøy, uten politieskorte og på dagtid.

- Politieskorte? På nattetid? Det blir 200 prosent vakttillegg det, sa politisjef Bastiansen, da salgssjefen omsider fikk kontakt.

Og på toppen kom kostnadene til leie av spesialbil, kranservice og enda flere nattillegg. Og erstatning for hushjørnet som ble skallet av og for tre brukne telefonstolper under veis. - For ikke å snakke om regningen til politiet, og til kommunen for fjerning og ny opphenging av julepynt i romjula, samt erstatning til bodselgerne, stønnet transportsjef Peder Palle da den økonomiske rekkevidden av "lokaltransporten" begynte tegne seg.

...og pressen

- Men det verste var likevel alt bråket med innbyggerne og pressen, svarte daglig leder Krone Telle da han i et intervju i februar det neste året ble bedt om å oppsummere "aksjon julestopp", som saken var blitt hetende på folkemunne.

For det tok ikke mange minuttene etter at teknisk etat i kommunen hadde begynt å fjerne julepynten i Storgaten før de første illsinte telefon-innringerne til lokalavisen lot høre fra seg. Og ungdommen var raskt ute med sine kameraer. Så det tok ikke mange timer før saken om "juledødarne" var lagt ut på internett og lå på desken hos mange av verdens store aviser.

Kort fortalt ble det ikke mange timers søvn på daglig leder Krone Telle før langt ut i julen, overrent som han ble av rasende innbyggere, forbitrede handelsmenn og en pågående presse.

Julekveld på kaia – dystert og dyrt

- Nå er den f.....maskinen endelig på havna, meldte transportsjef Peder Palle til salgssjefen lille juleaften. -Hallo, hallo, maskinen er først levert nå den svinger over skipets rekke ifølge avtalt leveringsbetingelse, FOB Lilleby, Incoterms 2000, svarte kundens logistikkjef klart, tydelig og iskaldt da salgssjefen meddelt ham at maskinen var ankommet havnen.

- Den er altså ennå ikke levert, min gode mann, fortsatte logistikkjefen bryskt. MS Julestjernen ligger på kai 5 og har allerede ligget der i tre dager. Og er ikke maskinen om bord i løpet av kvelden, påløper ekstra kaieleie og bunkersavgift til båten. For ikke å snakke om fem prosent prisavslag ifølge salgskontrakten grunnet forsinket leveranse!

- Gutta på brygga har tatt juleferie, svarte havnesjefen i Lilleby tørt på Peder Palles bønn om bistand til terminalhåndtering og opplasting i MS Julestjernen. Her skjer det ingen ting før tredje juledag.

- Herregud, utbrøt en fortvilet salgssjef da rekkevidden av Peder Palles beskjed gikk opp for ham. Manglende kunnskap om leveringsbetingelser har blitt min bane. Så om jeg bare får ett nyttårsønske oppfylt, er det at vi alle må på Incoterms-kurs neste år.

PS! Store deler av denne historien er sann, selv om jeg har tatt meg visse kunstneriske friheter med hensyn til tid, sted og skildring av begivenhetens gang.